

toisena. Päälystön palkat nousevat 200—300 dollariin kuukaudessa. Alhaisin palkka on ruokailuhuoneen palvelijoilla, jotka saavat ainoastaan 60 dollaria kuukaudessa. Kunkin miehen on itse ostettava säädösten mukainen univormu, joka maksaa laivalla noin 20 dollaria. Sitä ei kuitenkaan ole pakko ostaa laivalta jos voi saada muualta halvemmalla. Univormuja ei käytetä työssä, vaan työvaatteet saavat olla senlaiset kuin kukin haluaa pitää.

Laivan talvehtiessa Seattlessa käsittää sen miehistö ainoastaan 11 merimiestä ja päälystön, yhteensä 17. Talvimiehistö työskentelee suoraa kahdeksantuntista päivää, tehtävänä ollen laivan kunnostaminen. Sunnuntaityötä ei tehdä kesällä eikä laivalla.

Miehistön ajanvietteet ovat useammanlaisia.

Korttia pelataan, toisinaan uhkapeliäkin. Kalasteaan luonnollisesti, koska siihen ovat aina tilaisuudet tarjolla. Saalista, varsinkin halibut-kalaa, käytetään miehistön ruokana. Väkijuomien käyttö ei kovin yleistä ollut. Tilaisuudetkin siihen olivat kokolailla rajoitetut. Kuitenkin silloin kun öljyläiva vieraili paikalla, tuoden laivalle polttoöljyä, tavallisesti ilmestyi myöskin senlaisia "öljyä" jolla miehistö voiteli sisäilmystään ja jota toisinaan mökööljyksi nimitetään. Kerrottiin öljyläivan miehistöstä jonkun harjoittaneen sen välittämistä sivuliikkeenään.

Syksyllä kun miehistö saa lopullisen ulosmaksunsa, annetaan jokaiselle työtodistus, johon merkitään oikein numeroasteikon mukaan käyttäytymisen, työkyky ja muut henkilölliset seikat purjehduskauten ajalta.

Perhepalvelijain Asema Ja Järjestyminen

Kirj. H. VITIKAINEN

LUOKKATIEOTOISTEN työläisten pyrkimys on kasvattaa palkkatyöläiset ymmärtämään teollisuusunionismia ja järjestymään sen mukaisesti, kyetäkseen saavuttamaan työväenluokalle tämänpäiväisiä välttämättömiä parannuksia ja lopullisesti suorittamaan sille kuuluvan historiallisen tehtävän, nimittäin yhteiskunnallisen vallankumouksen.

Tätä suurta tarkoitusta silmälläpitäen on järjestöme I. W. W:n jäsenistö menneiden vuosien kulussa pyrkinyt levittämään kasvatustyönsä kaikilla aloilla työskentelevien palkkatyöläisten keskuuteen. Järjestöme tekemästä kasvatustyöstä eivät ole osattomiksi jääneet perhepalvelijatkaan, vaikka suoritettu kasvatustyö heidän keskuudessaan ei ole lähimainkaan tuottanut sellaisia tuloksia kuin varsinaisilla tuotantoaloilla työskentelevien työläisten.

Syyt perhepalvelijoiden järjestymättömyyteen

Luokkatietoistenkin työläisten keskuudessa yleensä vielä vallitsee sellainen käsitys että kun työläisten olosuhteet oikein perinpohjin kurjistuvat, niin se pakoittaa heidät kapinoimaan ja nostattaa heidät taisteluun työnantajiaan vastaan. Tämä teoria ei pidä paikkaansa perhepalvelijoihin nähden. Ei löydy toista työalaa nykyisessä yhteiskunnassa, jossa työläisten olosuhteet kokonaisuudessaan olisivat niin ahtaat ja kurjat kuin perhepalvelijoiden. Eikä myöskään löydy toista työalaa jossa työläiset olisivat niin perinpohjin tyytyväisiä, luokkatiedottomia ja järjestymättömiä kuin perhepalvelijat.

Syyt välinpitämättömyyteen luokkavallistuksessa ja järjestymisessä eivät suinkaan ole löydettävissä perhepalvelusalalla työskentelevien työläisten persoonallisessa olemuksessa, vaan ovat ne siinä taloudellisessa asemassa jossa he toimeentulonsa hankkivat.

Luokaamme lyhyt silmäys perhepalvelijoiden työmaalle.

Heidän asuntonsa on työnantajain kodissa, jossa he aina ovat tarkan valvonnan alaisina. Työnantajilla on oikeus milloin hyvänsä mennä palvelijointensa huoneisiin tekemään tarkastuksia kaikista palvelijoille kuuluvista esineistä, heidän kirjallisuudesta, sanomalehdistöstään, mitä he lukevat, millä itseään valistavat. Jos ne sattuisivat olemaan isännistölle vastenmielisiä, seuraisi siitä työpaikan menettäminen ja vielä lisäksi kelpaamattomien suositusten saaminen, jotka uutta työpaikkaa hakieessa perhepalvelijoille ovat sangen suuresta merkityksestä. Ei ole siis ihmeteltävää, jos luokkatietoisen kirjallisuuden ja sanomalehdistön levittäminen perhepalvelijoille on tavattoman vaikea tehtävä. Useissa tapauksissa he osoittavat tilaamansa sanomalehden tuttavansa luo ennenkin kuin työpaikalleen.

Edelleen: Perhepalvelijoiden työmaa on yksilöllinen koti, jossa heitä aina ympäröi vanhentunut maailmankatsomus. Jokaisessa keskustelussa työläisten ja työnantajain välillä, jokaisessa liikunnossa ja toiminnassa ilmenee jo tämänpäiväisen ja vielä enemmän tulevan yhteiskuntakehityksen vastainen ihanne. Pysyäkseen työnantajansa suosiossa, perhepalvelijoiden täytyy olla kuuroja, mykkiä ja mitään huomaamattomia. Heillä ei saa olla omia ajatuksiaan, ei omaa tahtoa eikä pyrkimyksiä; ei ainakaan siinä määrin että ne tulisivat isännistön huomioon. Alituinen nöyryys ja alistuvaisuus kaikessa kuuluu päiväjäestykseen.

Pitkä työpäivä

Työpäivän pituus perhepalvelusalalla ylittää kaikkien palkkatyöläisten työpäivän pituuden. Vähimmässä laskussa on työaika vuorokaudessa neljästätoista viiteentoista tuntiin. Työnantajain taholta kyllä selitetään, ainakin paikkaa hakieessa,

että palvelijoilla on joka iltapäivä pari, kolme tuntia vapaa-aikaa, jonka he voivat käyttää omiin tarkoituksiinsa, mutta se vapaa-aika ilmenee vain sanoissa, koskaan toteutumatta käytännössä. Harvoissa tapauksissa on heillä oikeus jättää työmaataan. Jos he voivatkin siksi aikaa poistua "omaan huoneeseensa," ovat he silti isännistönsä komennon alaisia. Sama menettely toteutuu iltasin senkin jälkeen kun varsinaiset päivän tehtävät on loppuun suoritettu.

Pitkä työpäivä ja jatkuva työskenteleminen orjan asemassa vaikuttavat lamaanuttavasti perhepalvelijoiden ruumiilliseen elämään sekä henkiseen kehitykseen. Ne muutamit vapaat tunnit, jotka he saavat vuorokaudessa, he tarvitsevat ruumiillisten voimiensa virkistämiseen seuraavaa päivää varten. Kun he myöhään iltasin vetäytyvät "huoneeseensa," joka tavallisesti sijaitsee talon kylkimessä ja ikävimässä nurkassa, ovat he niin väsyneitä että minkäänlaisen vakavamman kirjallisuuden lukeminen on kokonaan mahdotonta, vaikka siihen haluakin olisi. Samoin on laita yleisiin valitustilaisuuksiin nähden. Ehtiäkseen työläisten toimeenpanemiin iltamiin täytyy perhepalvelijoiden kiirehtiä minkä suinkin voivat. Kun he sitten väsyneinä saapuvat, ei heillä ole halua kuunnella "kultuvia," luokkataistelua selostavia puheita; ainoastaan keveä, iloinen ohjelma virkistää heitä. Mieluummin hakevat he huvitusta nykyaikana kehittyneissä alhaisissa "perhepaarteissa," joissa ei vallitsevan nurinkurisen yhteiskuntajärjestelmän kukistamisesta keskustelua synny.

Järjestymättömyyden perussy

Työläisten järjestymisen edellytyksenä voimme pitää sen että he käsittävät yhteistoiminnassa olevan voimaa. Yhteistoiminnan synnyttää joukkotyöskentely työmaalla. Perhepalvelijat ovat kokonaan päinvastaisessa asemassa. He hankkivat toimeentulonsa suurimmaksi osaksi työskennellen yksinään. Jos useampia palvelijoita onkin talossa, on työt niin järjestetty, että keskusteluun ei ole aikaa eikä tilaisuutta. Jos minkään alan työläisten keskuudessa vallitsee epäluottamus toisiin työläisiin nähden, on se perhepalvelijoiden. Tämän seikan voimme pitää myöskin edellytyksenä siihen, ettei perhepalvelijoiden keskuudessa ole koskaan tapahtunut joukkotaistelua työnantajia vastaan olosuhteiden parantamiseksi. Kieltämättä kapinallisuutta on ilmennyt ja ilmenee jatkuvasti, mutta yksilöllisen työskentelyn takia se ei voi koskaan muodostua

joukkotoiminnaksi ja taisteluksi riistää vastaan. Riitaisuuksien tapahtuessa muutetaan työpalkkaa, jolla ei mitään voiteta.

Tärkeimpänä tekijänä perhepalvelijoiden järjestymättömyyteen on kuitenkin se, että he työskentelevät alalla jolla ei ole tulevaisuutta. Yksilöllinen koti, perheineen, tulee katoamaan näyttämöltä kapitalistisen järjestelmän kukistuessa. Sen merkitys yhteiskuntalaitoksena on jo hävinnyt. Sen mukaan katoaa perhepalvelus. Tilalle rakentuvat yhteiskodit, jotka vastaavat taloudellisen ja yhteiskunnallisen kehityksen kulkua. Yksilöllisen palveluksen tilalle kehittyy yhteispalvelus.

Suurissa kaupungeissa, joissa perhepalvelusalalla työskentelee huomattava määrä työläisiä, ovat he yleensä hakeneet henkisen valistuksensa ja huvinsa joko kansallisissa liikkeissä tai niinkutsuttujen työväen poliittisten puolueiden seuraelämässä. Nämä molemmat yhteispyrinnöt vastaavatkin perhepalvelijoiden taloudellisen elämän synnyttämiä pyrkiä, sillä niillä tulevaisuudessa on yhtä vähän merkitystä. Sitä vastoin yhteiskuntataloudelliselle kehitykselle perustuvalla työväenliikkeellä — teollisuusunionistisella liikkeellä — on tehtävänsä ei ainoastaan tämän järjestelmän vallitessa järjestää työläiset tuotannon perusteella, uuden yhteiskunnan rakentamista varten, mutta jatkaa tuotantoa ja jakoa uudessa yhteiskunnassa.

Viime vuosina vallitseva teollisuuspuola on ajanut lukemattomia työläisiä multa teollisuusaloilta perhepalvelijoiksi. Heidän joukossaan löytyy sellaisia, jotka omaavat teollisuusunionistisen maailmankatsomuksen. Epäilemättä he kykyjensä mukaan levittävät tietoisuutta luokkajärjestön tarpeellisuudesta siinä määrin kuin siihen on mahdollisuutta, niiden työläisten keskuudessa, joiden kansa joutuvat työskentelemään.

Vaikka teollisuusunionistinen järjestämistyö perhepalvelijoiden keskuudessa näyttääkin tällä kertaa hyvin vähän tuloksia tuottavalle, sikäli kuin on kysymyksessä tämänpäiväisten parannusten saavuttaminen, niin kasvatustyömme ei suinkaan ole merkityksetöntä lopullista taistelua varten. Heidänkin vapautumisensa palkkaorjuudesta tapahtuu vain koko työväenluokan järjestyneen joukkotoiminnan kautta. Siinä taistelussa tulevat heidän olemaan mukana niin suurilukuisina kuinka suurelle joukolle heistä kykenemme tämän asian seivöksi tekemään.

